

גב' ת	י	ת.ז.	י	ת.ז.	י	ת.ז.
1.						
2.						ילידת 2007
3.						יליד 2008
4.						יליד 2011
5.						ילידת 2015
6.						יליד 2018

ע"י ב"כ עוה"ד מוריה פרידמן שריר; אסנת כהן-ליפשיץ; סיגי בן ארי;
 מונא חדאד מעמותת "גישה – מרכז לשמירה על הזכות לנוע"
 רחוב הרכבת 42 תל אביב
 טלפון: 03-6244120, פקס: 03-6244130

העותרות

- נגד -

1. מתאם פעולות הממשלה בשטחים
2. מינהלת התיאום והקישור (עזה)
3. המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (מינהלי)
 רח' מח"ל 7, מעלות דפנה, ירושלים
 טלפון: 02-5419554, פקס: 02-6468056

המשיבים

עתירה מינהלית

מוגשת בזאת עתירה מינהלית דחופה במסגרתה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים להנפיק לעותרת 1 היתר יציאה מרצועת עזה יחד עם חמשת ילדיה הקטינים, הם העותרים 6-2, ולעבור דרך ישראל לגדה המערבית, על מנת שיוכלו להשתתף בחתונת אחותה של עותרת 1, אשר תתקיים ביום שני **8.7.2019** בשכם.

בשל הדחיפות בקבלת מענה, ובשל אופייה ההומניטארי של הבקשה, לעתירה זו נלווית בקשה לקיום דיון דחוף.

בנוסף, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים, לרבות שכ"ט עו"ד, בצירוף מע"מ כדין.

הצדדים לעתירה

1. **העותרת 1**, הינה תושבת פלסטינית המתגוררת ברצועת עזה, נשואה ואם לחמישה ילדים קטינים, הם **העותרים 2-6**. היא מבקשת להסדיר את יציאתה מרצועת עזה לגדה המערבית יחד עם חמשת ילדיה על מנת שתוכל להשתתף עמם בחתונת אחותה.

העתק תעודת הזהות של העותרת 1 מצ"ב ומסומן נספח ע/1

2. **המשיב 1** (להלן: **המתפ"ש**) הינו האחראי על יישום המדיניות האזרחית בשטחי יהודה ושומרון ורצועת עזה, ואמון על תיאום וקישור מול האוכלוסייה הפלסטינית ברצועת עזה.

3. **המשיב 2** (להלן: **המשיב או מת"ק עזה**) הוא הממונה על יישום המדיניות האזרחית של ממשלת ישראל ברצועת עזה, לרבות הנפקת היתרי כניסה לרצועת עזה עבור ישראלים, והוא כפוף למשיב 2.

4. **המשיב 3** הוא המפקד הצבאי של איזור הגדה המערבית מכח כללי המשפט הבינלאומי.

רקע עובדתי

5. העותרת 1 מבקשת להשתתף בחתונת אחותה, גבי [REDACTED] ([REDACTED]), ת.ז. [REDACTED], אשר מתעתדת להתחתן בגדה המערבית, [REDACTED], ביום שני 8.7.2019. העותרת מבקשת להיות נוכחת לצד משפחתה, יחד חמשת ילדיה הקטינים, בכדי שהשמחה המשפחתית תהיה שלמה.

העתק תעודת הזהות של אחות העותרת 1 מצ"ב ומסומן נספח ע/2

העתק ההזמנה לחתונה של אחות העותרת, יחד עם חוזה הנישואין, מצ"ב ומסומן נספח ע/3

6. ביום 21.5.2019, הגישה העותרת למשיבים את בקשתה להסדרת יציאתה מרצועת עזה לגדה המערבית עבורה ועבור ילדיה, באמצעות הוועדה האזרחית הפלסטינית, בצירוף המסמכים הנדרשים.

7. משלא קיבלה מענה, ביום 25.6.2019 פנתה העותרת למשיבה 2 באמצעות עמותת גישה. במכתב התבקשו המשיבים כי ההחלטה בבקשת העותרת וילדיה תתקבל בהקדם האפשרי, בכתב, ובאופן מנומק.

העתק מכתב עמותת "גישה" בעניין העותרת 1 מצ"ב ומסומן נספח ע/4

8. למחרת, ביום 26.6.2019 ולמעלה מחודש מאז הועברה הבקשה, התקבל מכתב מהמשיב 2, בו אושר כי בקשת העותרת הועברה לידי הוועדה האזרחית הפלסטינית. בנוסף, העותרת התבקשה לשלוח למשיב 2 מספר טלפון עדכני ובשימוש לצורך המשך טיפול בבקשה.

העתק מכתב המשיב 2 מיום 26.6.2019 מצ"ב ומסומן נספח ע/5

9. עוד באותו היום הועבר מספר הטלפון של העותרת אל המשיבים לבקשתם, באמצעות עמותת גישה. יצוין שנציגת עמותת גישה צלצלה למספר זה על מנת לשוחח עם העותרת והוא המספר אשר מעודכן באתר הוועדה האזרחית.

10. חרף האמור, למחרת, ביום 27.6.2019 ביקשו המשיבים מס' טלפון נוסף. גם לבקשה זו נענתה העותרת וסיפקה עוד מספר טלפון באמצעות מייל מעמותת גישה.

העתק התכתבות עמותת גישה והמשיב 2 במייל וכן צילום מסך של פרטי העותרת כפי שמופיעים באתר הוועדה האזרחית הפלסטינית, מצ"ב ומסומן נספח ע/6

11. היום, פחות משבוע לפני המועד המבוקש ליציאה, ניהלה הח"מ שיחה טלפונית עם קצין פניות הציבור במת"ק עזה, בעניינה של העותרת. ואולם, כל שנודע לח"מ הוא שמספר הטלפון הנוסף שהתקבל אצל המשיבים הועבר לגורמי השב"כ. מענה לבקשה איין, ואף לא אופק לתשובה. מכאן עתירה דחופה זו.

הטיעון המשפטי

12. תושב עזה המבקש לצאת מגבולות הרצועה, נדרש לקבל היתר מהמשיבים אשר מותנה בעמידה בקריטריונים נוקשים ביותר. הסדר זה הוא תולדה של החלטת הקבינט המדיני-בטחוני של ישראל מספטמבר 2007, שקראה להגבלה של תנועת האנשים והסחורות מהרצועה ואליה. מסמך המדיניות זמין בכתובת:

http://www.gisha.org/UserFiles/File/LegalDocuments/procedures/entering_and_exiting_gaza/03.pdf

13. מדיניות זו באה לידי ביטוי במסמך "סטטוס הרשאות לכניסת פלסטינים לישראל, ליציאתם לחו"ל ולמעברם בין איו"ש לבין רצועת עזה" (להלן: סטטוס ההרשאות). זהו המסמך המעגן ומפרט את מדיניות המשיבים לגבי תנועת אנשים וסחורות בין רצועת עזה, הגדה המערבית וישראל.

סטטוס הרשאות המעודכן (מיום 6.5.2019) זמין בכתובת:
<http://www.gisha.org/UserFiles/File/LegalDocuments/procedures/general/50.pdf>

14. יובהר ויודגש, כי בקשתה של העותרת להשתתפות בחתונה של אחותה עומדת בקריטריונים לתנועת תושבי רצועת עזה מחוץ לרצועה כפי שקבוע בסעיף 1.5 בפרק ב' לסטטוס ההרשאות. קריטריון זה קובע כי "כניסת תושבי רצועת עזה לישראל (אף לצורך מעבר לאיו"ש או לחו"ל) לצורך השתתפות בחתונה או הלוויה של קרוב משפחה מקרבה ראשונה...".

15. כניסת ילדיה של העותרת, הם העותרים 6-2, מתאפשרת מוגדרת אף היא בהתאם לסעיף זה: "...מתאפשרת כניסתם של ילדיו הקטינים (עד גיל 15) של תושב הרצועה שהותרה כניסתו לישראל... לצורך השתתפות בלוויה או חתונה...".

העתק העמודים הרלוונטיים מסטטוס ההרשאות מצ"ב ומסומן נספח ע/7

המשיבים הפרו את החובה לפעול במהירות הראויה

16. על המשיבים מוטלת חובה להשיב לכל פניה המוגשת אליהם, תהיה תשובתם אשר תהיה. זאת, על מנת לאפשר למבקשים לכלכל את צעדיהם ולפעול למיצוי זכויותיהם. התנהלותם של המשיבים במקרה דנן מפרה חובה זו. למרות הצהרות חוזרות ונשנות באשר ל"עבודת מטה" הנעשית במטרה לייעל את הטיפול בבקשות היתרים ולמרות שלא פעם הביע בית המשפט את מורת רוחו מאופן

התנהלות המשיבים בעניין זה, נדרשים התושבים לפנות לבית המשפט על מנת לקבל מענה מאת המשיבים.

17. חובתה של רשות מנהלית לפעול במהירות הראויה ולהשיב לפונים אליה בתוך זמן סביר היא מן מושכלות היסוד של מינהל תקין (בג"צ 4634/04 **רופאים לזכויות אדם נ' השר לביטחון פנים**, פ"ד סב(1) 762 (2007); יצחק זמיר **הסמכות המנהלית**, כרך ב', מהדורה שנייה 1098 (2011)). חובה זו הינה חובה כללית החולשת כמעט על כל הפעולות המנהליות, למעט כאשר דין ספציפי קובע חובת עשייה במועד נקוב (אליעד שרגא ורוני שחר, **המשפט המנהלי**, כרך 3, 338 (2008)). חובה זו נלמדת בין היתר מסעיף 2(א) לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958 ומסעיף 11 לחוק הפרשנות, תשמ"א - 1981.

18. למעשה, החובה המוטלת על הרשות המנהלית להפעיל את סמכויותיה במהירות ראויה היא חלק מהחובה הכללית החלה על רשות לנהוג בסבירות במובנה הרחב (בג"צ 6300/93 **המכון להכשרת טוענות בית דין נ' השר לענייני דתות**, פ"ד מח(4) 441 (1994); בג"ץ 1999/07 **גלאון נ' ועדת הבדיקה הממשלתית לבדיקת אירועי המערכה בלבנון 2006**, פ"ד סב(2) 123 (2007) (להלן: **עניין גלאון**)). עיכוב במתן מענה לפיכך יכול להעיד על חוסר סבירות בהתנהלות הרשות, שמצדיקה התערבות שיפוטית.

19. הפסיקה פירשה את המושג "מהירות ראויה" כמתייחסת למעשה למענה תוך "זמן סביר". אולם, התשובה לשאלה מהו "זמן סביר" תיקבע בכל מקרה לגופו, על פי נסיבותיו הוא. על פי הפסיקה, יש לבחון אם בקביעת לוח הזמנים בטיפול בנושא הנדון שקלה הרשות את כלל השיקולים הראויים תוך מתן משקל ראוי לכל אחד מהם (בג"ץ 10296/02 **ארגון המורים נ' שרת החינוך** (15.12.2004); בג"ץ 7844/07 **פנחס כהן נ' ממשלת ישראל** (14.4.2008)). קביעת הזמן הסביר לפעולה במקרה הקונקרטי נגזרת מאילוצים מעשיים מחד ומעוצמת המשקל והחשיבות בביצוע הפעולה במהירות ביחס לאינטרס הכלל או היחיד, מאידך (עניין **גלאון** לעיל, פס' 8). כאשר מדובר בסוגיה או החלטה שיש לה השלכה על זכויות אדם מקבל מושג "הזמן הסביר" משמעות מיוחדת (עניין **גלאון** לעיל, 153) ועל הרשות לקחת זאת בחשבון בעת הטיפול בפנייה.

20. אחד השיקולים שהמשיבים נדרשים לקחת בחשבון במסגרת הטיפול בבקשה, הוא **היכולת של הפונה להשיג ולהשיג באופן אפקטיבי על ההחלטה, במידה וסורבה, בטרם ייגרם לו נזק בלתי הפיך** (כמו למשל שמועד חתונה או לימודים שהוא אמור להתחיל יחלפו, או אדם קרוב שהוא אמור לבקר ייפטר חלילה). כלומר, חשוב לוודא כי ייוותר די זמן לקבלת ייעוץ משפטי ופנייה לערכאות.

21. בית המשפט הנכבד התייחס ספציפית לשאלה מהו זמן סביר לקבלת מענה לבקשותיהם של תושבי רצועת עזה להיכנס לישראל (לרבות לצורך מעבר לגדה המערבית ולחוו"ל). בבג"ץ 4212/06 **Avocats Sans Frontieres נ' אלוף פיקוד הדרום** (28.06.2006), קבע כב' השופט א' לוי ז"ל:

"נותרה לדיון בקשתם לחייב את המשיבים להשיב לבקשותיהם של תושבי רצועת עזה למתן היתרי כניסה לישראל, לרבות לצורך מעבר מעזה לגדה, תוך זמן סביר, כך שיתאפשר להם להשיג על ההחלטות בפני גורמים מנהליים או ערכאות שיפוטיות.

המשיבים אינם חולקים על חובתם לפעול במהירות, וכיצד היו יכולים לטעון אחרת נוכח הוראתו של סעיף 11 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981. יחד עם זאת, יש קושי לקבוע נורמה מחייבת באשר למועד מתן התשובה, הואיל וההחלטה היא בעיקרה פרטנית ותלויה בנסיבותיו המיוחדות של המבקש או המבקשת את היתר הכניסה או המעבר.

המשיבים הודיעו לבית המשפט, בתגובה משלימה שהגישו ביום 25.6.06, כי הוחלט על ידם שבקשות שהוגשו זמן סביר מראש, התשובה להן תינתן לכל המאוחר 3 ימים קודם למועד היציאה המבוקש. להשקפתנו, **הסדר זה מותיר בידי המבקש פרק זמן קצר ביותר כדי לנקוט בהליכים אם בקשתו תסורב, ועל כן טוב יעשו המשיבים אם ישיבו לפונים, למעט במקרים שהנסיבות יחייבו זאת, בפרק זמן שבין 5 ל-7 ימים בטרם מועד היציאה המתוכנן** (ההדגשה אינה במקור).

22. בהתאם לאמור בפסיקה, נראה כי המשיבים התעלמו לחלוטין מעוצמת המשקל והחשיבות שבביצוע הפעולה במהירות לאור האינטרס של העותרים ביציאה לביקור קרובי משפחתם בגדה. בסיטואציה הזו, המוצא האחרון של העותרים הוא לפנות לבית המשפט על מנת שיניע את המשיבים לתת החלטה.

23. במקרה זה ישבה הבקשה כאבן שאין לה הופכין, בשל פרטים לא נכונים **לכאורה**. גם לו היה מספר הטלפון של העותרת שגוי, לא היה על המשיבים לעשות דבר זולת לפנות אל נציגי הוועדה האזרחית הפלסטינית, ולבקש את המספר הנכון. המשיבים מתהדרים ביחסי עבודה הדוקים ויום יומיים עם הוועדה האזרחית, ולכן לא מובן מדוע המתינו לפניית עמותת גישה, כאשר הם מבהירים וחוזרים ומבהירים כי המידע שמתקבל מעמותת גישה בנוגע ללקוחותיה המיוצגים על ידה, הוא משני וחסר חשיבות כל עוד אינו מגיע במקביל מהוועדה האזרחית הפלסטינית. הרשלנות מתחדדת לאור העובדה שהטענה באשר למספר שגוי, פשוט אינה נכונה. כאמור בס' 9 לעיל, העותרת משתמשת בטלפון אשר מעודכן באתר הוועדה האזרחית ונציגי עמותת גישה יוצרים אתה קשר באמצעות טלפון "שגוי" זה.

24. **למרות גרירת הרגליים בטיפול בבקשת העותרת, המשיבים גם כעת, פחות משבוע לפני החתונה, אינם ממהרים להשיב לבקשת העותרת**. אכן, למרות שבתי המשפט כבר שפכו קיתונות של דיו כדי להבהיר למשיבים דכאן ולרשויות המדינה בכלל כי חובתן לענות לפונים אליהם תוך זמן סביר, עדיין נראה כי פעמים רבות, **הגשת העתירה היא האמצעי היחיד העומד בפני התושב לזרז את הטיפול בבקשה**. כך נכתב לדוגמה בעת"מ 1602/06 ארואטי נ' משרד הפנים (24.1.2007):

"לא יתכן שאזרח שנזקק לרשות, ימצא מולו דלת נעולה, אוזן ערלה וחלון אטום.
לא יתכן שרק עתירה מינהלית תגרום לרשות למלא את חובתה הפשוטה
להתייחס לאזרח."

25. במקרה של המשיבים דנן מסקנה זו היא במיוחד נכונה. **הסחבת הפושעת במת"ק עזה במתן מענה לבקשות יציאה של תושבי עזה הפכה כבר לנורמה, והובילה לפגיעה בזכויותיהם של מאות תושבים**. רק מתי מעט מתוכם, שזכו לקבל ייצוג משפטי, הצליחו באמצעות הגשת עתירות לקבל מענה לבקשותיהם. אכן, עתירות רבות הוגשו לבתי המשפט בגין העדר מענה מצד מת"ק עזה.

26. בית המשפט הנכבד התבטא בחומרה ביחס לתופעה זו, בה נציגי המשיבים מתמהמהים זמן רב עם מתן החלטה בבקשות היתרים של תושבים פלסטיניים, ורק הגשת עתירה מביאה לקבלת החלטה. וכך נאמר בבג"ץ 3764/16 עלי נ' המפקד הצבאי לאזור הגדה המערבית, ביחס לסחבת במתן מענה לבקשות של פלסטינים תושבי הגדה:

"תוגש בתוך שבוע הודעה מטעם המשיב...מדוע אין משיבים במועד לפונים במקרים בכגון דא, והם נאלצים להגיש עתירה על כל בזבוז המשאבים של הצדדים, בית המשפט (שכמובן מי מתחשב בו בכלל ובזמנם של אנשי המזכירות והשופטים); וברגע האחרון, לאחר שנלמד התיק, מוסרת המניעה. נלאינו מכגון דא." (פסק דין והחלטה מיום 5.7.2016)

וכן:

"האידיאולוגיה צריכה להיות פשוטה: מבלי לפגוע כהוא זה בביטחון ובשיקולי ביטחון, כמובן, יש צורך במאמץ להקל ככל הניתן על האוכלוסיה הפלסטינית הנזקקת להיתרים במישור המינהלי, כדי לפשט את החיים במציאות המדינית, המשפטית והיומיומית המורכבת. בכך גם יכולות לכאורה הרשויות להקל על עצמן ולחסוך בירוקרטיה. מכל מקום, ראוי להגיע למסגרת פשוטה ככל הניתן ומובנת ככל הניתן, כדי להסיר מעקשים לא נחוצים בחיי האוכלוסיה. העתירות הרבות המוגשות ונמחקות בטרם דיון כיון שנפתרה הבעיה הקונקרטי, והמוכחות על-ידי כך כמיותרות מעיקרן אילו טופל הנושא, מעידות כמאה עדים על הצורך בשיפור" (החלטה מיום 20.4.2017)

27. ספציפית ביחס לתושבי עזה התבטא בית המשפט העליון באומרו:

"מתגובת המשיבים ניכר העומס הרב המוטל על כתפיהם, ואולם אין הוא מצדיק להתעלם מבקשות חוזרות ונשנות של העותר" (בג"ץ 4653/17 וסאם גודה נ' שר הביטחון (פורסם בנבו, 15.06.2017).

28. בית המשפט המחוזי בבאר שבע קבע גם הוא:

"חובת המת"ק, ככל גוף מנהלי אחר, להשיב לפניית אליו בתוך זמן סביר, ברורה מאליה. התשובה כמובן יכולה להיות בעלת תכנים מגוונים, אך **עצם התשובה הוא חובה**. מצב בו פניה נותרת ללא תשובה כאשר ברקע ישנו אירוע מוגדר בזמן, קולעת את הפונה למצב של אי וודאות ומאלצת אותו, כמו במקרה זה, לפנות לבית המשפט." (עת"מ 40140-03-17 נסרין עזיז ואח' נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 30.4.2017)

המשיבים הפרו את חובת ההגינות של הרשות

29. חובת ההגינות של הרשות היא אבן פינה בדיני המינהל הציבורי, בהיותה נאמן של הציבור (בג"ץ 164/97 קונטרס נ' משרד האוצר, פ"ד נב(1), 289 (1998); דפנה ברק-ארז, **משפט מינהלי**, כרך א' 276 (2010)). חובת ההגינות נובעת מכך שהשלטון והיחיד אינם שווי-כוחות ואינם שווי-מעמד. השלטון מחזיק כוח ועצמה וחובת ההגינות נועדה לשמש בלם לכוח ורסן לעצמה. הגם שהעותרים אינם אזרחי ישראל, הם עדיין תלויים בהחלטת המשיבים. כל עוד למשיבים היכולת למנוע את כניסתם לישראל ועל דרך זו לפגוע בזכויות יסוד המוקנות להם, עליהם החובה לנהוג כלפיהם במידת ההגינות, כמו כלפי כל פונה התלוי ברשות.

30. חובת ההגינות מחייבת את הרשות לטפל באופן רציני ואחראי בפנייתם של תושבים כדוגמת העותרים, ולהשיב להם בזמן סביר מהי החלטתה. אי מתן מענה במשך תקופה החורגת מגדר הסביר כמוה כדחיית הבקשה ללא מתן נימוקים (ר' פס' 7 בפסק הדין בעת"מ 17515-02-17 **עביר מאדי נ' שר הביטחון ואח'**, מיום 12.3.2017). לעניין זה יפים דבריו של פרופ' זמיר:

"מבחינתו של אדם הנזקק להחלטת הרשות, שיהוי במתן החלטה עלול לגרום נזק רב...לעתים, כאשר העניין דחוף, נזקו של שיהוי יכול להיות שקול כנגד נזקו של סירוב" (זמיר לעיל, 1093).

31. כך, הפונה מצוי בפני שוקת שבורה- אין הוא יודע מתי ואם בכלל תאושר בקשתו, ואין הוא יודע כיצד להתייחס לעיכוב. אין בפניו גם נימוקים מדוע בקשתו מתעכבת או למעשה נדחית, דבר הפוגע ביכולתו למצות את זכויותיו באפיקים אחרים ובפרט בפני ערכאות. לעניין זה יפים דברי השופטת יהודית צור בעת"מ (י-ם) 139/07 **משה כהן נ' שר הפנים** פס' 49 (25.07.2007):

"בתי המשפט חזרו והדגישו את החובה של רשות ציבורית לטפל בפניות של אזרחים בדרך עניינית ויעילה. חשוב במיוחד להקפיד על מתן תשובה תוך זמן סביר והעיקר יש ליידע את הפונה בצורה ברורה ומדויקת מהי עמדת הרשות בעניינו ומה נדרש ממנו לעשות על מנת לקדם את עניינו בצורה יעילה ועניינית."

מספר טלפון "שגוי"

32. המשיב 2 המתין למעלה מחודש עד אשר פנה אל העותרת, באמצעות עמותת גישה, בבקשה לקבל מספר טלפון "תקין" לאחר שהועבר אליו מספר "שגוי". אין זו הפעם הראשונה שבה עולה טענה של מספר טלפון שגוי כלפי תושב עזה אשר מבקש לצאת מהרצועה לצרכים הומניטריים דחופים, ובקשתו מסורבת בשל כך. ואולם, **מניסיון הרב של עמותת "גישה" עולה, כי אין מדובר במספרים שגויים כלל ועיקר**. מספר הטלפון שאותו קיבלו המשיבים הוא מספר הטלפון שבו משוחחים נציגי גישה עם העותרת כל אימת שהדבר נדרש. **ככל הנראה, המשיבים טוענים כי מספר הטלפון "שגוי" כאשר לא נחה דעתו של השב"כ מההתקשרויות אשר נערכות במספר טלפון מסוים**. ולא אחת הגיע המקרה עד אבסורד שבו **פלסטינים מרצועת עזה נאלצו לרכוש מספר חדש ולהעבירו למשיבים, על מנת לקבל את ההיתר**.

העתק התכתבות בין הח"מ ובין פרקליט במחוז דרום המדגימה את אמור בס' זה, בכלל זה בקשה למספר טלפון של תושב עזה, כאשר מס' הטלפון אשר בידי המשיבים תקין ומעודכן, מצ"ב ומסומן נספח ע/8

33. כאמור, במקרה דנן, התיישנה הבקשה במשך למעלה מחודש, ורק אז נזכרו המשיבים לטעון (טענה שאינה מעוגנת במציאות), שמספר הטלפון אותו העבירה העותרת אינו עדכני או תקין. בכך מעלה הרשות בחובת ההגינות כלפי העותרת פעמיים: פעם אחת כאשר התמהמהה בבחינת הבקשה ההומניטרית ובפעם השניה כאשר אילצה אותה להתמודד עם טענה אשר אינה נכונה ואילצה אותה להמציא מספר טלפון נוסף על המספר אשר קיים ברשותה, על מנת שהטיפול בבקשה יתקדם.

המשיבים פוגעים באופן בלתי מידתי בזכויות העותרים

34. מחדלם של המשיבים להשיב לבקשת העותרים לא רק שאינו בלתי סביר נוכח חלוף הזמן, אלא הוא גם בלתי מידתי בהיותו פוגע באופן קשה בזכויות היסוד של העותרים. יוזכר, כי נוכח השליטה של ישראל על מעברי הגבול בין רצועת עזה לבין שטחה ושליטתה על תחומי חיים רבים של תושבי עזה, **מחויבת היא מכוח המשפט הבינלאומי והישראלי לכבד ולהגן על אותן זכויות האדם המושפעות משליטתה**- בראשן ובעיקרן **הזכות לחופש התנועה** של התושבים והזכויות שנגזרות ממימוש חופש התנועה, כגון במקרה דנן הזכות לחיי משפחה תקינים. בית המשפט העליון הכיר בכך שנוכח שליטתה של ישראל על מעברי הגבול, והתלות שפיתחו תושבי עזה בישראל באספקטים רבים, היא מחויבת להבטיח את הצרכים ההומניטאריים של תושבי עזה (בג"ץ 9132/07 אלבסינוני ואח' נ' ראש ממשלת ישראל ואח' (30.1.2008)).

35. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון בבג"ץ 1169/09 פורום משפטי למען ארץ ישראל נ' ראש הממשלה פס' 21 (15.6.2009):

"על חובתו של הממשל הישראלי לדאוג לקיום הצרכים ההומניטאריים הבסיסיים של תושבי איו"ש והרצועה עמדה פסיקת בית משפט זה לא אחת. גם אם רצועת עזה נשלטת כיום על ידי תנועת החמאס, אשר הוכרזה ארגון טרור, חיים בה תושבים הזקוקים לשירותים חיוניים לקיום איכות ורמת חיים סבירה ואנושית. ישראל נדרשת להושיט עזרה כדי לאפשר סיפוק צרכים הכרחיים לאוכלוסייה המקומית, שבלעדיה לא יקבלו מענה."

36. במקרה דנן, העותרים תלויים בהיתר מהמשיבים על מנת להיפגש עם קרובי במשפחה מדרגה ראשונה המתגוררים בגדה המערבית ואשר אותם לא ראו מזה זמן, ולהשתתף בחתונה של קרובת משפחה מדרגה ראשונה, היא אחות העותרת 1, הצפויה להתקיים ביום 8.7.2019. **היציאה דרך רצועת עזה לגדה המערבית אפשרית רק דרך מעבר ארז שבשליטת ישראל**. ההיתר ממילא יכול להינתן רק בנסיבות שהוצגו בעתירה לעיל, לצורך השתתפות בחתונה של קרוב משפחה של קרוב משפחה מקרבה ראשונה. בנסיבות אלו, **נקיטת הסחבת מצד המשיבים במתן מענה לבקשות העותרים מביאה לפגיעה קשה ובלתי הפיכה בזכותם של העותרים לחופש תנועה ולחיי משפחה תקינים**.

37. פגיעה זו בזכויותיהם של העותרים אסורה כאמור לפי המשפט הבינלאומי ההומניטארי- דיני כיבוש ודיני זכויות האדם- והיא גם כפופה לעקרונות מנהליים וחוקתיים של המשפט הישראלי. עליה לעמוד במבחני הסבירות והמידתיות, אך היא איננה עומדת בהם. פגיעה זו אינה נעשית לתכלית ראויה, שהרי המשיבים לא פירטו ולא הצדיקו בשום אופן את העיכוב במתן המענה. אף אם יוכח על ידי המשיבים כי ישנה תכלית כלשהי לעיכוב, הרי שהפגיעה הטמונה בכך לזכויות העותרים עולה על המידה הדרושה לשם הגשמתה של תכלית זו.

סיכום

38. העותרת 1 ממתינה בכליון עיניים לקבל את תשובת המשיבים המאשרת את יציאתה יחד עם חמשת ילדיה הקטינים לביקור בגדה המערבית לצורך השתתפות בחתונת אחותה ביום 8.7.2019. **התנהלות המת"ק בעניינם חורגת מכל סטנדרט תקין של פעילות מינהלית: היא מפרה את חובתם**

להשיב במהירות הראויה ואת חובת ההגינות שהמשיבים כפופים לה. כתוצאה מכך, היא פוגעת בזכויות יסוד של העותרים: זכותם לחיי משפחה וזכותם לנוע.

39. המקרה דנן מצטרף לשורה של מקרים בהם תושבי עזה נאלצים להגיש עתירה לבית המשפט הנכבד רק בשל אי מתן מענה. ואולם, תושבים אלו הם אותם מתי המעט שזכו לקבל ייצוג משפטי בפני ערכאות ישראליות, ובכך לקבל מענה לבקשתם. **הרוב המוחלט של התושבים שבקשותיהם לא נענו פשוט מוותרים על זכויותיהם, מתייאשים ונותרים "תקועים" בעזה. כך יוצאים המשיבים נשכרים מהתנהלותם הפסולה.**

40. נוכח כל האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיבים להשיב לעותרת ולאשר את בקשתה באופן בהול.

41. לאור התנהלות המשיבים שתוארה לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד גם לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת, לרבות אגרת בית משפט ושכ"ט עו"ד כדין.

42. העתירה נתמכת בתצהיר העותרת 1 שנחתם בפני עורך דין ברצועת עזה ונשלח לח"מ, לאחר תיאום טלפוני. בשל הקושי בקיום מפגשים בין העותרת לבין ב"כ ובשל דחיפות העתירה, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבל את התצהיר ואת יפוי הכוח שנחתמו ונשלחו בפקס.

2.7.2019

מוריה פרידמן שריר, עו"ד
ב"כ העותרים